

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 2 lutego 1961 r.

Nr 10

TRESC:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 56 — nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 stycznia 1961 r. w sprawie rozszerzenia zakresu usług stołówek pracowniczych i studenckich 93
- 57 — Ministra Finansów z dnia 26 stycznia 1961 r. w sprawie przedłużenia dla niektórych grup podatników terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu 94
- 58 — Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 5 stycznia 1961 r. w sprawie branżowych warunków dostaw materiałów ogniotrwałych w obrocie krajowym 94

OBWIESZCZENIE

- 59 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 lutego 1961 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 95

56

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 stycznia 1961 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu usług stołówek pracowniczych i studenckich.

W celu rozszerzenia zakresu działalności stołówek pracowniczych i studenckich zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy zarządzenia dotyczą:

- 1) stołówek pracowniczych prowadzonych przez:
 - a) spółdzielnie zrzeszone w Związku Spółdzielni Spożywców „Społem”,
 - b) oddziały zaopatrzenia robotniczego,
 - c) zakłady pracy we własnym zakresie,
 - d) inne jednostki prowadzące działalność gastronomiczną, którym zakład pracy zleci prowadzenie stołówki oraz
- 2) stołówek studenckich — zwanych dalej stołówkami.

§ 2. Użyte w zarządzeniu wyrażenia:

- 1) „zdolność produkcyjna” — oznacza optymalną ilość posiłków i wyrobów garmazeryjnych, osiągniętą przy pełnym wykorzystaniu urządzeń i maszyn gastronomicznych oraz pomieszczeń stołówki i przy pełnym stanie zatrudnienia,
- 2) „urządzenia” lub „maszyny” — dotyczy wszystkich urządzeń technicznych używanych w działalności gastronomicznej do produkcji, konserwacji, przechowywania surowców i wyrobów gastronomicznych oraz maszyn i urządzeń służących pośrednio lub bezpośrednio do obsługi konsumentów i ekspedycji wyrobów.

§ 3. 1. Stołówki obowiązane są do rozszerzania zakresu wykonywanych usług przez:

- 1) zwiększenie ilości i rodzajów posiłków oraz w miarę możliwości
- 2) uruchomienie dodatkowej produkcji wyrobów garmazeryjnych.

2. Korzystanie z posiłków w stołówkach powinno być udostępnione — poza pracownikami (studentami) zakładów pracy (uczelnii), przy których zorganizowane są stołówki — również innym osobom na zasadach pełnej odpłatności.

3. Dodatkową produkcję wyrobów garmazeryjnych należy sprzedawać w bufetach przyzakładowych oraz oferować jednostkom handlu detalicznego.

§ 4. Dla realizacji zadań określonych w § 3 stołówki powinny wykorzystać w pełni posiadaną zdolność produkcyjną.

§ 5. Jednostki prowadzące stołówki, działając w porozumieniu z wydziałami handlu przydziół w właściwych rad narodowych, obowiązane są do:

- 1) zapewnienia stołówkom przydziałów artykułów spożywczych w ilościach gwarantujących przygotowywanie posiłków zgodnie z przyjętą przez stołówkę wysokością kosztów surowców oraz zgodnie z planem produkcji wyrobów garmazeryjnych,
- 2) ułatwienia zbytu wyrobów garmazeryjnych produkowanych przez stołówki na terenie poszczególnych miejscowości.

§ 6. Ministrowie oraz kierownicy urzędów centralnych wydadzą zarządzenia w sprawie przygotowania przez podległe jednostki stołówek do pełnego wykorzystania ich zdolności produkcyjnej.

§ 7. W celu zainteresowania zakładów pracy maksymalnym rozwojem produkcji garmazeryjnej w stołówkach ustala się, co następuje:

- 1) zysk osiągnięty ze sprzedaży produkcji garmazeryjnej jednostkom handlu detalicznego lub gastronomicznego przeznacza się:
 - a) w razie prowadzenia stołówki we własnym zakresie przez zakład pracy — w całości na poprawę żywienia i wyposażenia stołówki,
 - b) w razie prowadzenia stołówki przez spółdzielnię na zlecenie zakładu pracy lub instytucji — zleceniodawcy obowiązany jest odprowadzić na rzecz zleceniodawcy odpowiedni procent od obrotu produkcji garmazeryjnej, zgodnie z umową zawartą między stronami; otrzymane kwoty zakład pracy lub instytucja przeznacza na cele określone pod lit. a),
 - c) do podziału między pracowników stołówek zatrudnionych przy produkcji wyrobów garmazeryjnych,

o których mowa pod lit. a) i b), w wysokości do 10% zysku netto;

- 2) stołówki na równi z zakładami gastronomicznymi korzystają z priorytetu w zaopatrzeniu w surowce, zwłaszcza w zakresie mięsa i przetworów.

§ 8. Utrzymuje się w mocy dotychczasowe nieodpłatne świadczenia zakładów pracy na rzecz stołówek pracowniczych, a mianowicie:

- 1) dostarczanie pomieszczenia z pełnym urządzeniem i wyposażeniem w sprzęt kuchenny, stołowniczą i odzież ochronną,
- 2) naprawę sprzętu zmechanizowanego, remontów pomieszczeń i konserwacji maszyn oraz urządzeń,
- 3) uzupełnianie urządzeń i wyposażenia stołówek w sprzęt i stołowniczą oraz odzież ochronną,

- 4) ponoszenie kosztów związanych z ogrzewaniem, oświetleniem i dekoracją pomieszczeń stołówek oraz innych kosztów związanych z korzystaniem z urządzeń i usług komunalnych.

§ 9. Minister Handlu Wewnętrznego pełni nadzór nad realizacją przepisów niniejszego zarządzenia.

§ 10. Zaleca się centralom spółdzielczym wydanie dla nadzorowanych jednostek przepisów regulujących działalność prowadzonych przez nich stołówek zgodnie z zasadami niniejszego zarządzenia oraz zawiadomienie Ministra Handlu Wewnętrznego w terminie do dnia 31 marca 1961 r. o osiągniętych w tym zakresie wynikach.

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

57

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 stycznia 1961 r.

w sprawie przedłużenia dla niektórych grup podatników terminu składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów, podlegających podatkowi wyrównawczemu.

Na podstawie art. 64 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. Terminy składania zeznań o wysokości dochodów i przychodów podlegających podatkowi wyrównawczemu oraz terminy wpłat wynikających z tych zeznań, przewidziane w art. 10 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o podatku wyrównawczym (Dz. U. Nr 62, poz. 336), przedłuża się do dnia 30 kwietnia 1961 r. dla:

- 1) podatników, którzy obok innych przychodów bądź dochodów osiągają także przychody z twórczości lub działalności naukowej, oświatowej, artystycznej, literackiej,

publicystycznej i plastycznej, wymienione w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 i z 1959 r. Nr 11, poz. 60),

- 2) podatników osiągających przychody z praw autorskich, nabytych w drodze spadku lub zapisu
- jeżeli przychody te osiągnięte zostały za pośrednictwem Stowarzyszenia Autorów „Zaika”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

58

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 5 stycznia 1961 r.

w sprawie branżowych warunków dostaw materiałów ogniotrwałych w obrocie krajowym.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) oraz § 3 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie przydziałów, rozdzielników, uzgodnień dostaw oraz ogólnych warunków dostaw pomiędzy jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 37, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy surowców i wyrobów ogniotrwałych wymienionych w aktualnym cenniku-katalogu Zjednoczenia Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych oraz surowców wtórnych wyrobów ogniotrwałych wymienionych w § 2 pkt 10 niniejszego zarządzenia, zwanych dalej „materiałami ogniotrwałymi”.

§ 2. Zamówienie na materiały ogniotrwałe należy kierować do:

- 1) Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu, Opoczyńskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Opocznie, Kieleckich Kamieniołomów Drogo-

wych w Małej Wiśniówce lub Jeleniogórskich Kopalń Surowców Mineralnych w Szklarskiej Porębie Górnej — na kwarcyt,

- 2) Kopalni Węgla Kamiennego w Mysłowicach, Sierszy, Łędzinach lub Murckach — na lupek surowy laterytowy,
- 3) Kopalni Węgla Kamiennego w Nowej Rudzie — na lupek surowy i prażony,
- 4) Jaroszewskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Jaroszewie, Opoczyńskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Opocznie, Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu lub Opoczyńskich Zakładów Płytek Kamionkowych w Opocznie — na gliny surowe,
- 5) Jaroszewskich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Jaroszewie — na gliny palone,
- 6) Bolesławieckich Zakładów Materiałów Ogniotrwałych w Bolesławcu — na masę kwarcowo-szamotołą,
- 7) Dolnośląskich Zakładów Magnezytowych w Świdnicy — na masę magnezytową do ubijania trzonów martenowskich, zaprawy i mieliwa magnezytowe,